

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obžalovaného **M. V. pre pokračovací trestný čin neodvedenia dane a poistného** podľa § 148a ods. 1, ods. 4 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné prerokoval na verejnom zasadnutí 10. novembra 2010 v Bratislave odvolanie krajského prokurátora, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T 3/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) odvolanie prokurátora **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T 3/2005, bol obžalovaný M. V.. podľa § 226 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutky právne posúdené ako pokračovací trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

1.

dňa 6. októbra 2000 v P. podal ako dobrovoľný platiteľ dane z pridanej hodnoty s mesačným zdaňovacím obdobím a podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia daňové priznanie za mesiac september 2000, ktoré bolo podložené fiktívne nadhodnotenými daňovými dokladmi – faktúrami č. 200012/2000, 200020/2000, 200023/2000, príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi, čím si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane

z pridanej hodnoty vo výške 2 945 771 Sk, pričom daň z pridanej hodnoty mu bola daňovým úradom dane čiastočne vrátená dňa 6. novembra 2000 vo výške 1 993 771 SK,

2.

dňa 6. novembra 2000 v P. podal ako dobrovoľný platiteľ dane z pridanej hodnoty s mesačným zdaňovacím obdobím a podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia daňové priznanie za mesiac október 2000, ktoré bolo podložené fiktívne nadhodnotenými daňovými dokladmi – faktúrami č. 200024/2000-20031/2000 a faktúrami č. 200033/2000-200060/2000, príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi, čím si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 1 293 439 Sk, pričom k nadmernému odpočtu dane z pridanej hodnoty nedošlo,

3.

dňa 29. októbra 2001 v T. podal ako konateľ spoločnosti M. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za mesiac september 2001, ktoré bolo podložené fiktívnymi daňovými dokladmi – faktúrami č. 1014/2001-1018/2001, príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi, čím neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 984 400 Sk, pričom k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty nedošlo.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že Krajský súd v Trnave sa v oslobodzujúcom rozsudku nevysporiadal so skutkom č.3 obžaloby tým, že by aj o tomto skutku na hlavnom pojednávaní 16.júna 2010 rozhodol.

Súčasne poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní neboli odstránené nepresnosti výsluchmi do úvahy prichádzajúcich zamestnancov daňových úradov, tak ako to v zrušujúcom uznesení naznačil Najvyšší súd Slovenskej republiky. Krajský súd v Trnave dopyčul len Ing. D. G., nevypočul ďalších svedkov, pracovníkov daňových úradov, teda nedostatočne zistil skutkový stav a preto rozhodnutie súdu možno považovať za predčasné.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Krajskému súdu v Trnave, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného odvolania, keď odvolací súd zistil, že neboli dané dôvody pre rozhodnutie podľa § 253 Tr. por., podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pri tom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Podľa § 564 ods. 4 zák. č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok) vo veciach v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1. január 2006) vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takémuto rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov.

S odkazom na vyššie citované ustanovenie § 564 ods. 4 Trestného poriadku odvolací súd konal podľa predpisov účinných do 31. decembra 2005.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v smere a rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie skutkového stavu veci, a to aj v rozsahu naznačenom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. decembra 2009, sp. zn. 3To 4/2009, všetky dôkazy boli vykonané v súlade so zákonom, súd ich dôsledne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, riadiac sa pri tom ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. a na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil, že je dôvodný postup podľa § 226 písm. b/ Tr. por. a obžalovaného M. V. spod obžaloby oslobodil.

V súlade s ustanovením § 125 Tr. por. prvostupňový súd v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď dospel k záveru, že nie je možné uznať vinu obžalovaného V..

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom, že vykonané dôkazy nedávajú dostatočný podklad pre to, aby bolo možné konštatovať bez akejkoľvek pochybnosti, že konanie obžalovaného M. V. popísané v skutkovej vete obžaloby bolo vedené úmyslom v jednotlivých prípadoch uplatňovania nadmerného odpočtu DPH obohatiť sa a že za týmto účelom predkladal daňovým úradom fiktívne daňové doklady. Obrana obžalovaného, že všetky obchodné transakcie sa uskutočnili, nebola žiadnym z vykonaných dôkazov vyvrátená.

Je potrebné pripustiť, že v procese uplatňovania nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty došlo k určitým nezrovnalostiam a nepresnostiam, ale žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by boli spôsobené úmyslom obžalovaného neoprávnene sa obohatiť.

V rámci prieskumnej povinnosti sa odvolací súd v posudzovanej veci musel zaoberať aj odvolacou námietkou prokurátora, že prvostupňový súd sa v oslobodzujúcom rozsudku zo 16. júna 2010 nevysporiadal s dielčím skutkom pokračovacieho trestného činu ustálenom v obžalobe v bode 3/.

Odvolací súd uvedenú nedôslednosť prvostupňového súdu mohol napraviť dvomi spôsobmi. V prvom prípade, na základe podaného odvolania, mohol zrušiť rozsudok krajského súdu a sám rozhodnúť tak, že oslobodí obžalovaného M. V. (dôvody pre ktoré bolo potrebné obžalovaného oslobodiť sú uvedené vyššie a tiež podrobnejšie v napadnutom rozsudku) spod obžaloby krajského prokurátora, č. 2Kv 50/2001, pre skutky uvedené v jej skutkovej vete, teda pre tri dielčie skutky jedného pokračovacieho trestného činu a jedného skutku samostatného trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a Tr. zák.

Druhou možnosťou, ktorú odvolací súd aj zvolil, bolo postupom podľa § 256 Tr. por. zamietnuť odvolanie krajského prokurátora. Týmto rozhodnutím sa stal právoplatným oslobodzujúci výrok aj vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. z hľadiska uplatnenia zásady res iudicata pre všetky tri dielčie skutky tohto trestného činu. Obžalovaného M. V. v budúcnosti už nebude možné pre tento skutok stíhať jednak pre právoplatný oslobodzujúci výrok,

ale i pre nedostatok odvolania prokurátora vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. júna 2008.

S poukazom na dôvody uvedené v tomto uznesení, odvolací súd odvolanie krajského prokurátora postupom podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. novembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová